

- b) wspieranie energooszczędnych sieci ciepłowniczych i chłodniczych,
 - c) promocja urządzeń do magazynowania ciepła i zimna,
 - d) wspieranie wytwarzania energii elektrycznej w kogeneracji w wysokosprawnych istniejących elektrociepłowniach gazowych w sektorze lokalnych systemów ciepłowniczych oraz
 - e) obniżona dopłata ustanowiona w KWKG dla producentów wodoru
- przewidziane w KWKG 2020 stanowią pomoc państwa; a także
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut. W ocenie skarżącej Komisja Europejska dokonała błędnej interpretacji art. 107 ust. 1 TFUE i nieprawidłowo zastosowała to postanowienie, ponieważ stwierdziła, że przedsiębiorstwa, do których stosują się zgłoszone środki, korzystają z pomocy przyznanej przez państwa lub przy użyciu zasobów państwowych. W tym względzie skarżąca utrzymuje, że Komisja Europejska, po pierwsze, przyjęła błędne założenie, iż podatkowy charakter dopłaty wskazuje na to, iż przyznane środki mają charakter państwowy w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. Zdaniem skarżącej Komisja Europejska, po drugie, błędnie stwierdziła, że dopłata ustalona zgodnie z KWKG 2020 („KWKG-Umlage”) stanowi w rzeczywistości podatek w rozumieniu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Skarżąca twierdzi, że po trzecie, Komisja Europejska nietrafnie przyjęła, iż środki wypłacone przez operatorów systemów przesyłowych znajdują się pod kontrolą państwa i pozostają z związku z tym do jego dyspozycji.

Skarga wniesiona w dniu 9 lipca 2021 r. – Norddeutsche Landesbank – Girozentrale / SRB

(Sprawa T-412/21)

(2021/C 368/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Norddeutsche Landesbank – Girozentrale (Hannover, Niemcy) (przedstawiciele: D. Flore i J. Seitz, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 14 kwietnia 2021 r. (sygnatura: SRB/ES/2021/22) wraz z załącznikami do niej, w szczególności załącznikiem I dotyczącym „wyników obliczenia dotyczącego wszystkich instytucji podlegających obliczeniu składek *ex ante* za rok 2021, przedstawionych oddzielnie (dla każdej instytucji) w ujednoczonych załącznikach” – w zakresie, w jakim mają one znaczenie dla strony skarżącej;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym

- Strona pozwana nie wysłuchiwała strony skarżącej przed wydaniem zaskarżonej decyzji i tym samym naruszyła art. 41 ust. 1 i ust. 2 lit. a) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”).

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przepisów proceduralnych
 - Zaskarżona decyzja jest nieważna, ponieważ została wydana z naruszeniem ogólnych wymogów proceduralnych wynikających z art. 41 karty i art. 298 ogólnych zasad prawa TFUE oraz regulaminu postępowania strony pozwanej.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku uzasadnienia zaskarżonej decyzji
 - Zaskarżona decyzja nie zawiera wystarczającego uzasadnienia, co narusza art. 296 TFUE. W szczególności uzasadnienie nie zawiera związku z konkretnym przypadkiem i nie przedstawia zasadniczych względów w kontekście proporcjonalności i swobody uznania.
 - Ponadto obliczenie rocznej składki nie jest zrozumiałe, w szczególności ze względu na użycie niespójnych terminów i brak przedstawienia ważnych etapów pośrednich.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa podstawowego do skutecznej ochrony sądowej ze względu na brak kontroli zaskarżonego postanowienia
 - Brak uzasadnienia zaskarżonego postanowienia w znaczącym stopniu utrudnia stronie skarżącej uzyskanie kontroli sądowej.
 - Strona pozwana naruszyła przy tym w szczególności zasadę kontradyktoryjności, zgodnie z którą strony muszą mieć możliwość kontradyktoryjnego omówienia zarówno okoliczności faktycznych, jak i prawnych, które są decydujące dla wyniku postępowania.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa wyższej rangi w związku z zastosowaniem wskaźnika IPS (Institutional Protection Scheme)
 - Przy stosowaniu wskaźnika IPS błędnie oceniono znaczenie przynależności strony skarżącej do instytucjonalnego systemu ochrony Sparkassen-Finanzgruppe.
 - Zgodnie z art. 6 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63⁽¹⁾ pozwana powinna była również wziąć pod uwagę niskie prawdopodobieństwo przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji, a tym samym skorzystania z Jednolitego Funduszu Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz powinna była przestrzegać zasady proporcjonalności.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 poprzez nieuwzględnienie MREL (Minimum Requirements for own funds and Eligible Liabilities) w ramach pola ryzyka „Ekspozycja na ryzyko”
 - Pozwana powinna była wziąć pod uwagę, zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. a), ust. 2 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63, ponadprzeciętny wskaźnik MREL strony skarżącej wynoszący 67,6 %, który znacznie przekraczał minimalny wskaźnik 8 % ustalony przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.
7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że zastosowanie mnożnika korekty ryzyka narusza rozporządzenie delegowane (UE) 2015/63, które należy interpretować w świetle prawa wyższej rangi
 - Pozwana powinna była wziąć pod uwagę przy ustalaniu mnożnika korekty ryzyka niskie prawdopodobieństwo niewypłacalności strony skarżącej i jej ponadprzeciętny wskaźnik MREL zgodnie z wymogiem ukierunkowania na profil ryzyka i podstawowym prawem do swobody przedsiębiorczości wynikającym z art. 16 karty.
8. Zarzut ósmy (pomocniczo): art. 7 ust. 4 zdanie drugie rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 narusza prawo wyższej rangi
 - Przewidując relatywizację wskaźnika IPS, art. 7 ust. 4 zdanie drugie rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 narusza ogólną zasadę równości wynikającą z art. 20 karty oraz zasadę proporcjonalności, ponieważ instytucje, które podlegają temu samemu systemowi ochrony, a tym samym mają takie samo prawdopodobieństwo niewypłacalności, mogą być traktowane w różny sposób.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 11, s. 44).